

Dosar nr. 3ra-1060/21
2-18127381-01-3ra-13102021
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Minciuna, E. Palanciuc)

DECIZIE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Aliona Miron

cu participarea: reprezentantului recurentului Consiliul Concurenței, Gabriela Corcimar, în baza procurii, avocatului Svetlana Postoico, în bază de mandat, în interesele intimatei SRL „Dominic” și a avocatului Corneliu Chișilița, în bază de mandat, în interesele terței persoane SRL „Comerț-Gaz”,

examinând recursul depus de Consiliul Concurenței,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” și Fadei Verlan, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea de apel înaintată de Consiliul Concurenței și s-a menținut hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 05 ianuarie 2018, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” (în continuare - SRL „Dominic”) a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu ÎM Regia „Autosalubritate”, prin care a solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, conform căruia s-a constatat încălcarea prevederilor art.5 alin.(3) lit.d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, cu aplicarea amenzilor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 s-a constatat încălcarea prevederilor art.5 alin.(3) lit.d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin participarea SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016, cu aplicarea întreprinderii SRL „Dominic” a unei amenzi în mărime

de 2 571 671 lei, ceea ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

SRL „Dominic” nefiind de acord cu decizia dată a invocat că, în urma tranzacției din 28 septembrie 2017 de vânzare-cumpărare a cotei-părți din societate, SRL „Comerț-Plus” a devenit asociatul unic al SRL „Dominic”, fiind operate modificările respective în documentele de constituire ale SRL „Dominic”, atât în privința asociatului, cât și a administratorului. Astfel, conform deciziei IP „Agenția Servicii Publice” din 03 octombrie 2017, administratorul SRL „Dominic” a devenit Irina Dolință, căreia, la momentul încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare și nici ulterior, conducerea anterioară nu i-au adus la cunoștință situația creată și efectuarea investigației din partea pârâtului.

A menționat că SRL „Dominic” a devenit victima unei înțelegeri între conducerile SRL „Comerț-Gaz” și ÎM Regia „Autosalubritate”, ceea ce se confirmă prin faptul că semnarea și depunerea ofertei, cu toate documentele necesare pentru participarea la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 din partea SRL „Dominic” nu a fost depusă de administratorul întreprinderii, dar de persoana angajată, Fadei Verlan, fără a prezenta împuternicirile pentru a executa aceste acțiuni.

Ultimul, în procesul-verbal privind efectuarea inspecției din 30 mai 2017 a menționat că el personal a întocmit ofertele de participare și le-a transmis împreună cu pachetul de documente către autoritatea contractantă. Plenul Consiliului Concurenței nu a dat nici o apreciere acestor fapte în decizia nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017. Plenul nu a verificat dacă Fadei Verlan, la data întocmirii și depunerii ofertei cu documentele necesare, deținea împuterniciri delegate de administrator și după caz, ale asociatului SRL „Dominic”.

A invocat că explicațiile lui Fadei Verlan depuse în timpul efectuării inspecției și concluziile expuse în decizia nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 sunt contradictorii. Astfel, Fadei Verlan nu a comunicat în timpul efectuării inspecției că administratorul SRL „Dominic”, Vladimir Frenc a luat decizia de participare la licitație, pe când în decizia nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 este indicat că Fadei Verlan a decis să participe la licitație, în calitate de administrator al SRL „Comerț-Gaz”, iar referitor la participarea SRL „Dominic” a decis Vladimir Frenc. Procesul-verbal privind efectuarea inspecției din 30 mai 2017 este întocmit de către colaboratorii Consiliului Concurenței. Explicațiile lui Fadei Verlan tot au fost scrise de colaboratorii pârâtului. Astfel, consideră că declarațiile lui Fadei Verlan au fost denaturate.

La fel, în decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 este indicat faptul că SRL „Dominic”, la momentul participării la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de ÎM Regia „Autosalubritate”, nu deținea licență de activitate pentru importul și comercializarea cu ridicata a gazului lichefiat. În cazul dat SRL „Dominic” nu întrunea condițiile necesare pentru a participa la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016.

Consideră că, în aceste circumstanțe, în urma deschiderii plicului, prezentat din numele SRL „Dominic” de către o persoană neîmputernicită și în lipsa licenței, oferta nu trebuia să fie examinată. Adică SRL „Dominic” urma să fie descalificată.

A invocat lipsa elementului probatoriu că între SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” a fost realizat acordul anticoncurențial al întreprinderilor concurente referitor la prețuri, la împărțirea piețelor, dat fiind faptul că la data desfășurării licitației nr. xxx

din 20 ianuarie 2016, SRL „Dominic” nu avea licența pentru importul și comercializarea cu ridicata a gazului lichefiat.

Reieșind din cele expuse, a conchis că în decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 au fost admise concluzii contradictorii. Nu au fost stabilite toate circumstanțele cazului, a avut loc modificarea explicațiilor lui Fadei Verlan date în timpul efectuării investigației. Investigația a avut loc în perioada când administratorul nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, și anume, în acel moment se discuta încheierea tranzacției de înstrăinare a cotei-părți din capitalul social al SRL „Dominic”. Absența fondatorului unic și administratorului SRL „Dominic” se confirmă prin eliberarea procurii pe numele Angelei Golovanova, întocmită în statul Israel.

Conform Legii nr. 183 din 11 iulie 2012, prin trucarea ofertelor se subînțelege realizarea acordului anticoncurențial al întreprinderilor concurente referitoare la prețuri, împărțirea piețelor, la surse de aprovizionare sau la calitatea produselor. În această ordine de idei a menționat că SRL „Comerț - Gaz” SRL și SRL „Dominic” nu sunt întreprinderi concurente, reclamanta, neavând licență pentru import, nu putea concura cu întreprinderea care deținea dreptul de import al produselor respective. În aceste condiții nu putea realiza acordul referitor la prețul acestora și împărțirea pieței.

Prin încheierea din 14 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, Fadei Verlan (f.d.139-140, vol.I).

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Dominic”. A fost anulată parțial decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce ține de constatarea încălcării prevederilor art. 5, alin. (3), lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și aplicarea amenzii de 2 571 671 lei, ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1. În rest, acțiunea sa fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 223, 230-242, vol. I).

La 19 aprilie 2019, Consiliul Concurenței a depus cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei alte decizii în partea casată, privind respingerea pretenției respective.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Consiliul Concurenței și menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 54, 55-67, vol. II).

Prin decizia din 07 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul depus de Consiliul Concurenței, casată decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii ÎM Regia „Autosalubritate” și Fadei Verlan cu privire la anularea actului administrativ, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în proces a fost atrasă SRL „Comerț-Gaz” (f.d.147-148, vol. II).

Prin decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Consiliul Concurenței și menținută hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 11 august 2021, Consiliul Concurenței a depus la Curtea Supremă de Justiție, recurs motivat (f.d.217-238, vol.II).

În susținerea cererii de recurs, Consiliul a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în cererea de apel.

Referitor la decizia atacată a menționat că argumentul instanței de apel precum că în vederea probării existenței acordului anticoncurențial este necesar ca Consiliul Concurenței să demonstreze faptul că între părțile participante la licitația din 20 ianuarie 2016 a existat o înțelegere clară privind stabilirea prețului la serviciile și produsele ce urmau a fi livrate în scopul denaturării concurenței este neîntemeiat, bazat pe interpretarea eronată a normelor de drept material ce reglementează domeniul concurenței.

A menționat că forma pe care o îmbracă înțelegerea nu este importantă pentru a fi aplicate normele din domeniul concurenței. Aceasta poate fi scrisă, orală, expresă sau tacită. Astfel, pentru constatarea încălcării art. 5 din Legea concurenței, nu este necesar un acord formalizat între concurenți, acesta poate fi dedus din comportamentul părților. Respectiv, atâta timp cât înțelegerea/acordul poate fi dedus din comportamentul părților și conduita acestora demonstrează existența înțelegerii, nu este necesară materializarea acesteia în formă scrisă.

Respectiv, decizia contestată a fost argumentată și susținută de probe. Constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței de către SRL „Dominic” se probează prin faptul că, ambele întreprinderi participante la procedura de licitație din 20 ianuarie 2016 aveau unul și același contabil-șef care ducea evidența contabilă, își desfășurau activitatea la aceeași adresă, în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru, 22/5, circumstanță ce asigură premise ca întreprinderile să-și coordoneze comportamentul, să mimeze, să trucheze ofertele în cadrul procedurii de licitație.

Consiliul a explicat că pentru ca un acord anticoncurențial să existe este suficient contactul direct sau indirect între concurenți, prin care întreprinderile să-și fi exprimat intenția lor comună de a se comporta pe piață într-un anumit mod. Criteriile cerute de standardul probatoriu se bazează pe jurisprudența CJUE și pct. 29 al Regulamentului privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale adoptat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 14/2013,

Respectiv, Verlan Fadei, fiind administrator al întreprinderii SRL „Comerț-Gaz” și angajat al întreprinderii SRL „Dominic” nu avea careva impedimente de a cunoaște și/sau de a influența comportamentul SRL „Dominic” în cadrul procedurii de licitație din 20 ianuarie 2016, cu atât mai mult că, Verlan Fadei a comunicat despre faptul că a depus ofertele din numele ambelor întreprinderi, menționând totodată că întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” sunt independente, iar la stabilirea prețului pentru oferta SRL „Dominic” a fost împuternicit de administratorul acesteia - Frenc Vladimir.

De asemenea consideră eronată și concluzia instanței de apel precum că acțiunile unei persoane din numele a două întreprinderi nu poate echivala cu înțelegerea și acordul între două întreprinderi, din moment ce administratorul SRL „Dominic”

Frenc Vladimir era plecat în concediu, iar oferta de participare a fost depusă de inginerul Verlan Fadei, care activa prin cumul la întreprinderea dată.

Recurentul a explicat că, la momentul depunerii ofertelor, SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” erau întreprinderi independente în sensul Legii concurenței și nu erau controlate de aceleași persoane. La procedura de achiziții publice din 20 ianuarie 2016, SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” au depus, fiecare separat, oferte în calitate de concurenți, în scopul de a participa la licitația organizată și nu au declarat (la depunerea ofertelor) că ar fi întreprinderi dependente. Or, dacă societățile ar fi participat ca membri ai grupului de întreprinderi dependente la aceeași procedură de achiziție publică, întreprinderile ar fi trebuit să depună o singură ofertă din numele ambelor întreprinderi, însă acestea au participat cu mai multe oferte, mimând concurența.

A mai explicat că potrivit art. 7 din Legea concurenței, cartelurile sunt considerate drept restricții prin obiect. Respectiv, nu trebuie să se demonstreze efectele reale asupra pieței. Această prezumție are la bază gravitatea restricției și experiența care arată că este foarte probabil ca acordurile care au ca obiect restrângerea concurenței să producă efecte negative asupra pieței și să pericliteze obiectivele urmărite de regulile de concurență.

Recurentul consideră că prin constatarea lipsei unei înțelegeri anticoncurențiale dintre întreprinderile SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” manifestată prin participarea cu oferte truate la procedura de licitație din 20 ianuarie 2016, atât instanța de fond cât și instanța de apel au interpretat în mod eronat prevederile Legii concurenței.

Prin încheierea din 15 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de Consiliul Concurenței, a fost numit în complet de cinci judecători.

Potrivit art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Pentru elucidarea problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs depusă de Consiliul Concurenței, precum și pentru stabilirea unor circumstanțe importante cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a invitat părțile în proces în ședința de judecată.

În ședința de judecată s-au prezentat: reprezentantul recurentului Consiliul Concurenței, Gabriela Corcimar, în baza procurii, avocatul Svetlana Postoico, în interesele intimă SRL „Dominic” și a avocatul Corneliu Chișilița în interesele terței persoane SRL „Comerț-Gaz”.

Nu s-au prezentat terțele persoane ÎM Regia „Autosalubritate” și Fadei Verlan, procedura de citare legală a participanților la proces fiind efectuată în modul corespunzător.

Din partea participanților la proces nu a parvenit nici o cerere de recuzare a membrilor completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, investit pentru examinarea prezentei cauze.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de recurs, reprezentantul recurentului Consiliul Concurenței a susținut recursul în sensul declarat, solicitând admiterea

acestui, casarea deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu adoptarea unei noi soluții de respingere a acțiunii depuse de SRL „Dominic”.

A accentuat faptul că pe parcursul efectuării controlului în vederea respectării legislației concurențiale de subiecții vizați în decizie, s-a confirmat faptul că SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, la momentul depunerii ofertelor, nu erau societăți dependente, având administratori și fondatori distincți. Ofertanții au conlucrat, la momentul depunerii cererii de participare. Această concluzie se confirmă inclusiv și prin faptul că oferta de participare a fost transmisă de ÎM Regia „Autosalubritate” la adresa electronică a SRL „Dominic”, pe când cerere a depus și SRL „Comerț-Gaz” care nu a fost înștiințat. Referitor la argumentul intimatei, că la momentul depunerii nu ar fi deținut licență privind vânzarea gazului lichefiat angro, reprezentantul recurentului a obiectat prin faptul că aspectul dat ține de verificarea întrunirii condițiilor caietului de sarcini de către participanți și nu are importanță la depunerea ofertelor trucate și propunerea prețului.

La rândul său, avocatul Svetlana Postoico, în interesele intimatei SRL „Dominic”, a solicitat respingerea recursului depus de Consiliul Concurenței, cu menținerea deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată.

Poziția expusă în instanța de recurs rezumă declarațiile și argumentele invocate în instanțele inferioare. A specificat că SRL „Dominic” nu putea participa la licitația respectivă deoarece nu avea licența ce i-ar permite vânzarea angro a gazului lichefiat. Prin urmare SRL „Dominic” nu trebuia admis la licitație.

Despre faptul participării cu ofertă la licitația organizată de către ÎM Regia „Autosalubritate” a aflat în rezultatul emiterii deciziei contestate. Acțiunile lui Fadei Verlan nu au fost coordonate cu organele de conducere a societății. Ultimul nu avea împuterniciri de a acționa în interesele SRL „Dominic”, astfel de împuterniciri a obținut ulterior. Cu toate acestea, nu cunoaște dacă ar fi existat careva acțiuni, proceduri disciplinare în vederea cercetării comportamentului lui Fadei Verlan, în cadrul SRL „Dominic”.

Avocatul Corneliu Chișilița, în interesele terței persoane SRL „Comerț-Gaz”, a solicitat respingerea recursului depus de Consiliul Concurenței, cu menținerea deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

A explicat că administratorul SRL „Comerț-Gaz” a acționat samavolnic, semnând oferta de participare din numele SRL „Dominic”, însă acest fapt nu poate fi incubat intimatei, ori aceasta nu a acționat cu vinovăției și inacțiunile/acțiunile acestea nu cad sub prevederile Legii concurenței. Prin urmare, fără a fi o înțelegere între societăți, nu poate exista un acord anticoncurențial.

Totodată, a accentuat că SRL „Dominic” nu întrunea condițiile caietului de sarcini, iar respectiv nu poate fi pus la același nivel cu SRL „Comerț-Gaz”, ceea ce exclude întrunirea condițiilor pentru încălcarea prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate, completul reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art.257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art.258 alin.(3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019, aspect care determină că, la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 mai 2021. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 16 iulie 2021 (f.d.239, vol.II), iar la 11 august 2021 a fost depus recurs motivat (f.d.217-238, vol.II). Astfel, recursul depus la 11 august 2021, este în termen, având în vedere că la dosar nu există date care ar confirma recepționarea de către recurent a dispozitivului deciziei.

La 21 octombrie 2021, în adresa intimă și terțelor persoane a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.3, vol. IV).

Însă, participanții nu și-au valorificat dreptul procedural și nu au depus referințe.

Audiind declarațiile părților și reprezentanților acestora prezenți la proces, studiind actele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul Consiliului Concurenței, de a casa integral decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea admiterii pretențiilor SRL „Dominic”, cu emiterea unei noi decizii, de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea

Municipală Regia „Autosalubritate”, Fadei Verlan și SRL „Comerț-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea soluției enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În interpretarea coroborată a art. 244 alin. (2) cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prin prisma art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și al hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, instanța de recurs constată că soluțiile emise de instanțele ierarhic inferioare sunt adoptate cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, motiv din care aceste soluții nu pot fi menținute.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Obiectul prezentului litigiu este anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce ține de constatarea încălcării prevederilor art. 5, alin. (3), lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și aplicarea amenzii de 2 571 671 lei, ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

Până a trece la analiza fondului, instanța de recurs reține că în procedura aceluiași complet de judecată se află cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” și Fadei Verlan, al cărei obiect este anularea punctului 1 și 3 din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, cu privire la constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) al Legii concurenței prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 și aplicarea amenzii în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2% din cifra de afaceri realizată în anul 2016 cu aplicarea factorului 1, în partea ce vizează SRL „Comerț-Gaz”.

Dat fiind faptul că reclamanții sunt distincți, iar solicitările din acțiunile depuse se referă la anularea actului administrativ individual, în fiecare caz, doar în partea în care subiecții sunt vizați, membrii completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, nu au identificat temeuri de abținere de la examinarea prezentului litigiu.

Astfel, la data de 20 ianuarie 2016, de către ÎM Regia „Autosalubritate” a fost desfășurată licitația publică nr. xxx, pentru achiziția produselor petroliere propan-butan, la care s-au înregistrat operatorii economici SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic”.

În rezultatul evaluării și comparării ofertelor a fost desemnată câștigătoare SRL „Comerț-Gaz”, care a propus oferta cea mai favorabilă.

Potrivit specificațiilor de preț (F4.2) anexate la Darea de seamă nr. 02-2/16 privind achiziționarea bunurilor (serviciilor) în rezultatul licitației publice din 20 ianuarie 2016, SRL „Comerț-Gaz” a propus prețul pentru 1 tonă de gaz propan - butan de xxx lei, iar SRL „Dominic” - de xxx lei (f.d.82,83, vol.I). La rubrica semnături ale ofertelor, pentru SRL „Comerț-Gaz” a semnat Fadei Verlan, care deținea funcția de director, iar la aceeași rubrică, în calitate de semnatar pentru SRL „Dominic” este indicat directorul Vladimir Frenc.

Prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 mai 2017, s-a dispus inițierea investigațiilor referitoare la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, participante la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate” (f.d.70, vol.I).

În baza delegației de inspecție nr. 18 din 30 mai 2017 (f.d.84-85, vol.I) și a ordinului nr. 13 din 30 mai 2017, cu privire la efectuarea inspecției (f.d.86-87, vol.I), s-a dispus efectuarea inspecțiilor la SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, începând cu 30 mai 2017, dar care nu urmau să depășească 10 zile lucrătoare.

După cum rezultă din procesul-verbal privind efectuarea inspecției din 30 mai 2017, întocmit de controlorii Consiliului Concurenței, în prezența persoanei împuternicite Fadei Verlan, au fost ridicate: 1) licența seria xx nr. xxx eliberată la 29 ianuarie 2016 valabilă până la data de 29 ianuarie 2021, potrivit căreia SRL „Dominic” a fost licențiată pentru genul de activitate „Importul și comercializarea cu ridicata a gazului lichefiat”; 2) licența seria xx nr. xxx eliberată la 02 februarie 2013 potrivit căreia SRL „Dominic” a fost licențiată pentru genul de activitate „Comercializarea cu amănuntul a gazului lichefiat la stațiile de alimentare certificate”; 3) ordinul nr. 23 din 05 august 2015 privind angajarea lui Fadei Verlan în funcție de inginer; 4) situațiile financiare pentru perioada anului 2016; 5) descifrarea contului contabil 123 din 01 ianuarie 2016 - 30 mai 2017.(f.d. 88-92, vol. I). De asemenea, s-a constatat că administratorul Vladimir Frenc se afla în concediu, iar prin ordinul nr. 4 din 16 februarie 2017 pentru o perioadă nedeterminată a fost numit ca persoană responsabilă și cu drept de semnătură la SRL „Dominic”- Fadei Verlan.

Cu privire la licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate”, Fadei Verlan a comunicat că a primit prin poșta electronică a SRL „Dominic” invitație de participare la licitație. În acest sens, el

personal a întocmit, olograf ofertele de participare pentru SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” și le-a transmis împreună cu pachetele de documente către ÎM Regia „Autosalubritate”. Ulterior, peste aproximativ 3 zile a fost contactat telefonic de contabil-șef a ÎM Regia „Autosalubritate”, care i-a comunicat că există o greșeală în oferta de participare a SRL „Comerț-Gaz” și l-a invitat la sediul ÎM Regia „Autosalubritate”, unde contabil-șef a întocmit și a tipărit la calculatorul său oferta de participare pentru SRL „Comerț-Gaz”, iar el doar a semnat și ștampilat oferta de participare (f.d. 89, vol. I).

Potrivit explicațiilor depuse de Verlan Fadei, SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” sunt societăți independente. La ultima activează în calitate de administrator și primește toate deciziile referitor la activitatea întreprinderii, inclusiv și decizia de a participa la licitația organizată și desfășurată de ÎM Regia „Autosalubritate”. La SRL „Dominic” a fost angajat prin cumul, în calitate de inginer, iar în baza ordinului nr. 4 din 16 februarie 2017 a fost împuternicit de directorul Vladimir Frenc cu dreptul de semnătură. Decizia de participare a SRL „Dominic” la licitația menționată a luat-o directorul Vladimir Frenc. Ofertele de participare la licitație SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” le-a întocmit și semnat personal în calitate de director al SRL „Comerț-Gaz” și în calitate de reprezentant al SRL „Dominic”. La licitație personal nu a participat, fiind telefonat ulterior de contabilul ÎM Regia „Autosalubritate”, care i-a comunicat că SRL „Comerț-Gaz” a câștigat licitația (f.d. 93-96, vol. I).

În rezultatul inspecției a fost întocmit Raportul de investigație, prin care s-a propus constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” prin participarea cu oferte trucate în cadrul licitației publice nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate” cu aplicarea amenzilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, în conformitate cu prevederile art. 72 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (f.d. 71-76, vol.I).

Consiliul Concurenței a remis părților în cauză, Raportul asupra investigației inițiate prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 mai 2017 pentru prezentarea de obiecții și propuneri pe baza acestuia (f.d.127, vol.I).

Conform listei participanților la ședința din 21 septembrie 2017 a Plenului Consiliului Concurenței pentru audierile în vederea examinării cazului inițiat prin dispoziția nr. 11 din 30 mai 2017, la ședință a participat Verlan Fadei (f.d.125, vol. I).

SRL „Dominic” nu a depus observații la raportul de investigație.

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 a fost constată încălcarea prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”. S-a aplicat întreprinderii SRL „Dominic” (IDNO - 1002600005565), o amendă în mărime de 2 571 671 lei 00 bani, reprezentând - 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1. S-a aplicat întreprinderii SRL „Comerț-Gaz” (IDNO - 1004600040155), o amendă în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1 (f.d.62-68, vol.I).

Ulterior, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-14 din 22 martie 2018, în baza notei Direcției Anticartel nr.DA-07/171 din 19 martie 2018 cu privire

la efectuarea unor modificări în conținutul deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în dispozitivul deciziei la pct.2, sintagma SRL „Dominic Gaz” s-a substituit cu sintagma SRL „Dominic” (f.d.69, vol. I).

Instanța de recurs menționează că potrivit actelor dosarului administrativ, decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 a fost comunicată SRL „Dominic” la 12 decembrie 2017, (f.d.129,131 vol. I).

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță, la 29 martie 2019, s-a pronunțat în favoarea temeiniciei cererii de chemare în judecată depuse de SRL „Dominic” și a anulat parțial decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce ține de constatarea încălcării prevederilor art. 5, alin. (3), lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și aplicarea amenzii de 2 571 671 lei, ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d. 223, 230-242, vol. I)

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel înaintată de Consiliul Concurenței și a menținut hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că Plenul Consiliului Concurenței, deși și-a exercitat dreptul discreționar, în limitele legale, în același timp nu a ținut cont de toate faptele relevante, respectiv a ajuns la o concluzie eronată privind încălcarea legislației de către partea reclamantă. Consiliul Concurenței urma să probeze faptul că SRL „Dominic” a participat cu oferte trucate la licitația nr.xxx din 20 ianuarie 2016 privind achiziționarea produselor petroliere propan-butan.

Instanța de apel a statuat că, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.13768 din 23 august 2017, proprietarul și administratorul SRL „Dominic”, la data desfășurării licitației, era Vladimir Frenc (f.d.20, vol.I). La SRL „Comerț-Gaz”, la data desfășurării licitației, administrator era Fadei Verlan. Potrivit ordinului directorului SRL „Dominic”, Frenc Vladimir, nr. 23 din 05 august 2015, Verlan Fadei a fost transferat în funcție de inginer prin cumul, începând din 05 august 2015, cu salariul conform schemei de state (f.d.97, vol. I). Prin ordinul directorului SRL „Dominic”, nr. 4 din 16 februarie 2017, Frenc Vladimir, în legătură cu aflarea lui în concediul anual l-a împuternicit cu dreptul de răspundere și semnătură pe Verlan Fadei, din 16 februarie 2017 pentru o perioadă nedeterminată (f.d.98, vol.I).

Instanța ierarhic inferioară a stabilit că, în vederea probării existenței acordului anticoncurențial, este necesar ca autoritatea să demonstreze faptul că între părțile participante la licitația din 20 ianuarie 2016 a existat o înțelegere clară privind stabilirea prețului la serviciile și produsele ce urmau a fi livrate cu scopul denaturării concurenței. Circumstanța precum că, din numele ambelor întreprinderi a acționat una și aceeași persoană, Verlan Fadei, nu reprezintă în sine temei suficient de a constata existența unui acord între întreprinderi. Or, în perioada de referință administratorul SRL „Dominic”, se afla în concediu, împuternicind o altă persoană, angajat al întreprinderii, care era administrator și al unei alte companii. Mai mult, nu au fost prezentate dovezi ce ar confirma că administratorul SRL „Dominic”, Frenc Vladimir, a manifestat voință în acest sens.

Cu referire la constatarea existenței unui acord anticoncurențial, instanța a stabilit că nu este suficient ca întreprinderile în cauză să își fi exprimat voința comună de a se comporta pe piață într-un anumit mod, urmând a fi stabilită existența unei concordanțe de voințe cu privire la însuși principiul restrângerii concurenței, ceea ce în speță nu s-a constatat.

În explicarea acestei poziții Colegiul a reiterat prevederile art. 4 din Legea concurenței, potrivit căruia acord orizontal reprezintă acordul sau practică concertată ce se realizează între două sau mai multe întreprinderi care funcționează pe piață la același (aceleași) nivel (niveluri).

În speță, instanța de apel a constatat lipsa unei înțelegeri anticoncurențiale din partea SRL „Dominic” întrucât nu a fost demonstrată existența unui acord între SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”.

Având în vedere faptul că, orice decizie de sancționare a unor întreprinderi emisă de Consiliul Concurenței trebuie temeinic fundamentată în baza unor probe concludente din care să rezulte conduita ilicită a respectivelor întreprinderi, Curtea de Apel a concluzionat că instanța de fond întemeiat a admis cerințele reclamantului și a dispus anularea parțială a decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce ține de constatarea încălcării prevederilor art.5, alin.(3), lit.d) din Legea concurenței, prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și aplicarea amenzii de 2 571 671 lei, ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse de recurentul Consiliul Concurenței, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanțele ierarhic inferioare contravine circumstanțelor cauzei și este adoptată cu aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material. Or, o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine stabilirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele. Concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data adoptării actului care se contestă în speță), contenciosul administrativ ca instituție juridică avea drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 coroborat cu Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de acele

autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului European la 28 septembrie 1997, definesc actul administrativ ca manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Totodată, conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data adoptării actului contestat), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă, sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 47 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art.56 alin.(1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile. Dispozițiile prevăzute la art.46 alin.(4) se atacă numai odată cu decizia sau prescripția adoptată în cazul respectiv, cu excepția prescripțiilor prin care se impun măsuri interimare.

Referitor la respectarea procedurii de depunere a acțiunii, instanța de recurs reține că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 a fost emisă la 30 noiembrie 2017 și a fost comunicată SRL „Dominic” la 12 decembrie 2017, (f.d.129,131 vol. I). La 05 ianuarie 2018, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” (în continuare - SRL „Dominic”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței prin care a solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017.

Prin urmare, reclamanta a contestat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 cu respectarea termenului de 30 de zile de la comunicare.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale citate, instanța de recurs constată că, reclamantul a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, din care motive instanța de recurs va trece la analiza fondului cauzei.

Referitor la substanța problemei disputate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că potrivit art. 5 alin. (1), 3 lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, orice acorduri între întreprinderi sau asociații de întreprinderi, orice decizii

ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia. Acordurile anticoncurențiale sunt, în special, cele îndreptate spre: d) participarea cu oferte trucate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte.

Prevederile art.5 alin.(1) al Legii, interzic cooperarea anticoncurențială realizată fie prin acord între întreprinderi, fie prin decizia unei asociații, fie prin practică concertată.

Totodată, conform art.52 alin.(3) al Legii concurenței nr.183 din 11.07.2012, în procedura de examinare a presupuselor cazuri de încălcare a legislației concurențiale, sarcina probei încălcării îi revine Consiliului Concurenței.

Respectiv, Consiliul Concurenței urma să probeze că acordul orizontal întrunește condițiile regulei de interzicere din art.5 din Lege.

Conform pct. 7 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale, aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din 30.08.2013, Acordurile orizontale se vor evalua în două etape:

1) la prima etapă se determină faptul dacă un acord orizontal între întreprinderi are un obiect anticoncurențial, în special dacă acordul în cauză constituie sau nu constituie un cartel dur, sau dacă acordul orizontal respectiv are efecte restrictive reale sau potențiale asupra concurenței;

2) la etapa a doua, în cazul în care s-a dovedit, că acordul orizontal restrânge concurența în sensul art.5 alin.(1) al Legii și, în același rând, nu este un cartel dur, se stabilesc avantajele aduse de acest acord concurenței și se evaluează dacă acestea compensează efectele restrictive asupra concurenței. În cazul în care avantajele aduse de acord concurenței, compensează efectele restrictive ale acestuia asupra concurenței, respectivul acord poate fi exceptat de la interdicția stabilită la art.5 alin.(1) al Legii conform art.6 al Legii.

Conform pct. 11 din Regulamentul sus-indicat, pentru a stabili dacă un acord are un obiect anticoncurențial se va ține cont de conținutul acordului, obiectivele acestuia și, după caz, de contextul în care acordul se aplică sau urmează a fi aplicat și de conduita părților pe piață. Modalitatea concretă de punere în aplicare a unui acord poate indica o restricție prin obiect și în cazul în care aceasta nu este stipulată în mod expres în acord.

Potrivit art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), constituie un cartel dur acordul anticoncurențial orizontal, cu excepția acordului de importanță minoră, care, în mod direct sau indirect, izolat sau în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, are ca obiect participarea cu oferte trucate la licitații sau la alte forme de concurs de oferte.

Articolul 4 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, definește trucarea ofertelor ca fiind realizarea, prin intermediul licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte, a acordurilor anticoncurențiale ale întreprinderilor concurente referitoare la prețuri, la împărțirea piețelor, la sursele de aprovizionare sau la calitatea produselor.

Reieșind din cadrul legal, instanța de recurs denotă că acordurile orizontale pot restrânge concurența, în special, prin limitarea posibilității părților de a concura una cu cealaltă sau cu terți în calitate de întreprinderi independente sau cu părți la alte

acorduri, solicitarea părților să pună la dispoziție active astfel încât capacitatea lor de a lua decizii în mod independent să fie diminuată considerabil, afectarea intereselor financiare ale părților și/sau divulgarea de informații strategice, atingerea unui grad semnificativ de suportare în comun a costurilor.

În corespundere cu art. 56 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), în scopul efectuării investigațiilor dispuse conform art. 55, Consiliul Concurenței poate să efectueze inspecțiile necesare la întreprinderi și la asociații de întreprinderi.

Efectuarea inspecțiilor este dispusă prin ordin emis de președintele Consiliului Concurenței, în care se indică scopul și obiectul inspecției, data la care începe inspecția și sancțiunile prevăzute la art. 68-70 și 76, precum și dreptul de a ataca ordinul în instanța de judecată. Inspecția este exercitată de către angajații Consiliului Concurenței, cu excepția debutanților, numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru investigația presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale, inițiată prin dispoziție a Plenului Consiliului Concurenței, fapt care nu necesită a fi demonstrat subiectului supus inspecției.

În baza delegației de inspecție nr. 18 din 30 mai 2017 (f.d.84-85, vol.I) și a ordinului nr. 13 din 30 mai 2017, cu privire la efectuarea inspecției (f.d.86-87, vol.I), s-a dispus efectuarea inspecțiilor la SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, începând cu 30 mai 2017, dar care nu urmau să depășească 10 zile lucrătoare.

În rezultatul inspecției a fost întocmit Raportul de investigație, prin care s-a propus constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” prin participarea cu oferte trucate în cadrul licitației publice nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate” cu aplicarea amenzilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, în conformitate cu prevederile art. 72 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (f.d. 71-76, vol.I).

Consiliul Concurenței a remis părților în cauză, Raportul asupra investigației inițiate prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 mai 2017 pentru prezentarea de obiecții și propuneri pe baza acestuia (f.d.127, vol.I).

Potrivit art. 59 alin. (5)-(7) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, în cazul în care consideră necesar, părțile pot menționa în observațiile lor scrise temeiul legal și faptele pe care le cunosc și care sunt pertinente pentru apărarea lor împotriva pretențiilor înaintate de Consiliul Concurenței. Părțile pot anexa orice documente relevante care dovedesc faptele menționate și pot propune să fie audiate persoane care ar putea confirma faptele prezentate în observațiile lor. Raportul de investigație, împreună cu observațiile prezentate de părți și cu materialele întregului dosar al cauzei, se predă de către raportor secretariatului Plenului Consiliului Concurenței pentru audieri și, după caz, pentru adoptarea deciziei respective. Consiliul Concurenței poate solicita de la orice persoană, inclusiv de la o autoritate a administrației publice, să-și expună în scris punctul de vedere asupra raportului de investigație.

Conform art. 65 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), după examinarea observațiilor făcute de părți asupra raportului de investigație și, după caz, după desfășurarea

audierilor, Plenul Consiliului Concurenței decide adoptarea unei decizii sau prescripții în temeiul art. 41 alin. (1) lit. h)-l) și u).

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 a fost constatată încălcarea prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”. S-a aplicat întreprinderii SRL „Dominic” (IDNO - 1002600005565), o amendă în mărime de 2 571 671 lei 00 bani, reprezentând - 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1. S-a aplicat întreprinderii SRL „Comerț-Gaz” (IDNO - 1004600040155), o amendă în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1 (f.d.62-68, vol.I).

Ulterior, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-14 din 22 martie 2018, în baza notei Direcției Anticartel nr.DA-07/171 din 19 martie 2018 cu privire la efectuarea unor modificări în conținutul deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în dispozitivul deciziei la pct.2, sintagma SRL „Dominic Gaz” s-a substituit cu sintagma SRL „Dominic” (f.d.69, vol. I).

Analizând circumstanțele cauzei, prin prisma normelor de drept relevante speței, instanța de recurs apreciază ca fiind demonstrată încălcarea dispoziției art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către partea reclamantă SRL „Dominic”, or informația din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 potrivit căreia ofertele de participare ale întreprinderilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” la licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016 organizată de ÎM Regia „Autosalubritate” au fost întocmite, semnate și prezentate de una și aceeași persoană - Verlan Fadei, a fost probată și prin materialele cauze.

După cum rezultă din procesul-verbal privind efectuarea inspecției din 30 mai 2017, întocmit de controlorii Consiliului Concurenței, despre licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate”, lui Fadei Verlan i s-a comunicat prin poșta electronică a SRL „Dominic”, fiind recepționată invitație de participare la licitație. În acest sens, el personal a întocmit ofertele de participare pentru SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” și le-a transmis împreună cu pachetele de documente către autoritatea contractantă (f.d.89, vol.I).

Faptele respective au fost confirmate de către contabilul-șef ÎM Regia „Autosalubritate” Valentina Ojog, prin declarațiile consemnate în procesul-verbal cu privire la interviu din 10 iulie 2017 (f.d. 105-107, vol. I).

Respectiv, instanța de recurs va reține poziția recurentului, confirmată de participanți în ședința de judecată, că SRL „Comerț-Gaz” a cunoscut despre oferta de participare la licitație de la SRL „Dominic”, fapt ce denotă conlucrarea acestora la depunerea ofertelor de participare.

Potrivit explicațiilor depuse de Verlan Fadei, confirmate și de materialele cauzei, întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” erau independente la momentul depunerii ofertelor de participare. Verlan Fadei la SRL „Comerț-Gaz” activa în calitate de administrator și avea dreptul de decizie referitor la activitatea întreprinderii, inclusiv și decizia de a participa la licitația organizată și desfășurată de ÎM Regia „Autosalubritate”. La SRL „Dominic” a fost angajat prin cumul, în calitate de inginer, și doar în baza ordinului nr. 4 din 16 februarie 2017 a fost împuternicit de directorul Vladimir Frenc cu dreptul de semnătură. Verlan Fadei a confirmat că

decizia de participare a SRL „Dominic” la licitația menționată a luat-o directorul Vladimir Frenc. Ofertele de participare la licitație SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” le-a întocmit și semnat personal în calitate de director al SRL „Comerț-Gaz” și în calitate de reprezentant al SRL „Dominic” (f.d. 93-96, vol.I).

În aceste circumstanțe, este argumentată concluzia Consiliului Concurenței că societățile vizate din start au avut intenția de a participa doar cu scopul de a mima concurența și de a favoriza câștigarea licitației de către SRL „Comerț-Gaz”.

Suplimentar, instanța de recurs reține și raționamentele Consiliului care nu au fost infirmate de către părți, și anume că funcția de contabil-șef la ambele întreprinderi era exercitată de una și aceeași persoană, iar adresa unde își desfășurau activitatea SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” era identică: mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru, 22/5. Mai mult ca atât la sediul respectiv s-a constatat existența mai multor mape de lucru cu înscrisurile - SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic”. La fața locului se afla contabilul-șef a societăților SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” precum și Verlan Fadei, administratorul întreprinderii SRL „Comerț-Gaz” (f.d. 88-92, 99-102, 108-124 vol. I).

Acest fapt suplimentar denotă posibilitatea societăților de a-și coordona acțiunile pe piață, în detrimentul unei concurenți loiale.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține și faptul că potrivit cadrului normativ aplicabil speței nu este reglementată expres forma care ar trebui să o îmbrace acordul anticoncurențial. Înțelegerea poate fi scrisă, orală, expresă sau tacită.

Prin urmare, pentru constatarea încălcării art. 5 din Legea concurenței, nu este necesar un acord clar, formalizat între concurenți, acesta poate fi dedus din comportamentul părților.

Astfel, în cadrul participării la procedurile de achiziții publice, fiecare întreprindere trebuie să-și stabilească în mod independent propria politică comercială pe care intenționează să o adopte pe o piață. Întreprinderile au dreptul să se adapteze, în mod inteligent, la cerințele pieței, însă le este interzis strict orice contact, direct sau indirect, al cărui obiect sau efect este fie să influențeze comportamentul pe piață al unui concurent actual sau potențial, fie să divulge unui asemenea concurent linia de comportament pe care ei s-au decis să îl adopte sau pe care intenționează să îl adopte pe piață.

Prin urmare, pentru ca un acord anticoncurențial să existe, conform pct. 29 al Regulamentului privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale adoptat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 14/2013, este suficient contactul direct sau indirect între concurenți, prin care întreprinderile să-și fi exprimat intenția lor comună de a se comporta pe piață într-un anumit mod.

Respectiv, Verlan Fadei, fiind administrator la întreprinderea SRL „Comerț-Gaz” și angajat la întreprinderea SRL „Dominic” nu avea careva impedimente de a cunoaște și/sau de a influența comportamentul SRL „Dominic” în cadrul procedurii de licitație din 20 ianuarie 2016, cu atât mai mult că, Verlan Fadei recunoaște că a depus ofertele din numele ambelor întreprinderi.

Mai mult ca atât, potrivit specificațiilor de preț (F4.2) anexate la Darea de seamă nr. 02-2/16 privind achiziționarea bunurilor (serviciilor), la rubrica semnături ale

ofertelor, pentru SRL „Comerț-Gaz” a semnat Fadei Verlan, care deținea funcția de director, iar la aceeași rubrică, în calitate de semnatar pentru SRL „Dominic” este indicat directorul Vladimir Frenc (f.d.82,83, vol.I).

Directorul SRL „Dominic” nu a obiectat nici la momentul depunerii ofertei și nici ulterior asupra acțiunilor întreprinse de Verlan Fadei în numele societății. Nu a prezentat probe sau explicații la ședințele Consiliului Concurenței, în care au fost audiați reprezentanții părților vizate în Raportul de investigației, deși au fost citați în mod legal.

În acest sens nu pot fi reținute alegațiile reclamantei că investigația recurentului a avut loc în perioada când administratorul nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, iar absența fondatorului unic și administratorului SRL „Dominic” se confirmă prin eliberarea procurii pe numele xxx Golovanova, întocmită în statul Israel.

Instanța relevă că delegația de inspecție datează cu 30 mai 2017, iar din contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, rezultă că xxx Golovanova acționa în numele asociatului Frenc Vladimir, în baza procurii întocmite abia la 19 septembrie 2017.

Un aspect nu mai puțin important este și acel că la 16 februarie 2017, Frenc Vladimir a semnat ordinul nr. 4 prin care a acordat drept de semnătură lui Verlan Fadei, împuternicindu-l să acționeze în numele SRL „Dominic”.

Reieșind din sarcina probațiunii, Consiliul Concurenței a prezentat probe pertinente prin care a demonstrat coordonarea acțiunilor întreprinderilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” în vederea participării la licitația din 20 ianuarie 2016 cu oferte truate.

Respectiv, este eronată concluzia instanțelor inferioare că nu a fost probat de către Consiliul Concurenței faptul că între părțile participante la licitația din 20 ianuarie 2016 a existat o înțelegere clară privind stabilirea prețului la serviciile și produsele ce urmau a fi livrate cu scopul denaturării concurenței, iar faptul că din numele ambelor întreprinderi a acționat una și aceeași persoană - Verlan Fadei, nu reprezintă în sine temei suficient de a constata existența unui acord între întreprinderi.

Or, concluzia recurentului-pârât s-a bazat nu doar pe faptul că ambele oferte au fost semnate de una și aceeași persoană, ci pe totalitatea probelor acumulate în urma investigației, precum și prin declarațiile lui Verlan Fadei, depuse în cadrul audierilor.

Instanța de recurs nu va aprecia ca viabil nici argumentul instanțelor că la momentul prezentării ofertelor pentru participarea la licitația din 20 ianuarie 2016 ambele întreprinderi au fost controlate de aceeași persoană, or atât participanții, în ședința de judecată cât și Verlan Fadei, la momentul investigației, confirmă faptul că la momentul depunerii ofertelor, societățile „Dominic” SRL și SRL „Comerț-Gaz” erau întreprinderi independente în sensul Legii concurenței și nu erau controlate de aceleași persoane. La momentul desfășurării licitației în litigiu, administrator și fondator la întreprinderea SRL „Dominic” era Frenc Vladimir, iar la SRL „Comerț - Gaz” fondator era Larisa Botnaru și administrator Verlan Fadei, iar la procedura de achiziții publice, societățile au depus oferte la licitația organizată în calitate de concurenți.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că procedura de achiziții publice, investigată de Consiliul Concurenței, la care SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” au depus oferte în calitate de concurenți, a avut loc la data de 20

ianuarie 2016, adică anterior acordării împuternicirilor lui Verlan Fadei și desemnarea acestuia în calitate de persoană cu drept de răspundere și semnătură a întreprinderii SRL „Dominic”.

Referitor la concluzia instanței de apel că pentru constatarea încălcării art. 5 din Legea concurenței este necesar ca acordurile să aibă ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței de piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, întrucât participarea cu oferte trucate reprezintă o restricționare gravă a concurenței prin obiect și cade sub incidența prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței, nu este nevoie de a se demonstra efectele acestora pe piața în cauză, or acestea se prezumă de la sine.

Cartelurile dure sunt cele mai grave acorduri anticoncurențiale care prin natura lor sunt dăunătoare pentru buna funcționare a concurenței normale, au capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența, adică au efecte negative asupra concurenței.

În sensul art. 7 din Legea concurenței, prin natura cartelurilor dure, ca fiind cele mai grave acorduri anticoncurențiale, se prezumă că acestea, prin obiectul lor, au capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența și nu trebuie demonstrate efectele reale asupra pieței.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decelează că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile citate supra, iar probele pe care se fundamentează concluziile Consiliului Concurenței sunt suficient de precise și coerente astfel încât să stabilească, că între SRL „Dominic” și SRL „Comerț - Gaz” a avut loc un schimb de informații care se află în sfera de aplicare a art. 5 alin. (1) lit. d) și art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Instanța de recurs apreciază ca fiind declarativ argumentul reclamantei că SRL „Dominic” a devenit victima unei înțelegeri între conducerile SRL „Comerț-Gaz” și ÎM Regia „Autosalubritate”, din lipsa probelor ce ar confirma acest fapt. Potrivit declarațiilor contabilului-șef al ÎM Regia „Autosalubritate”, aceasta nu a confirmat faptul că ar fi completat oferta de participare SRL „Comerț-Gaz” (f.d.105-106, vol.I).

De asemenea nu poate sta la baza anulării actului administrativ contestat nici faptul că oferta a fost semnată de Verlan Fadei cu depășirea atribuțiilor, or acțiunile întreprinse de acesta nu au fost contestate decât declarativ, în cadrul ședințelor de judecată, fără a fi materializate prin măsuri concrete din care ar rezulta obiecțiile reprezentatului față de reprezentant.

Reieșind din cadrul legal, în coraport cu circumstanțele de fapt, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, prin care s-a constatat încălcarea art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către SRL „Dominic” este emisă în corespundere cu legea și nu urmează a fi anulată.

Conform art. 71 lit. a) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în

cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi: a) încalcă prevederile art.5 și 11.

Articolul 72 alin. (1)-(3) lit. c) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 prevede că nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării. La evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci când este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci când acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată. (3) Nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie: c) de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate mare: acordurile orizontale de tipul cartelurilor dure; încălcările prevăzute la art.71 lit.d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial; încălcările prevăzute la art.11 care au avut consecințe deosebit de grave pentru piață, producând efecte pe zone întinse ale acesteia.

Ținând cont de faptul că Consiliul Concurenței a stabilit în acțiunile SRL „Dominic” un acord anticoncurențial orizontal de tip cartel dur, instanța de recurs relevă că, această circumstanță reprezintă faptă de gravitate mare și urmează a fi sancționată cu amendă în mărime de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri.

Luând în considerare circumstanțele stabilite și comportamentul părților, Consiliul Concurenței întemeiat a stabilit cuantumul amenzii în mărime de 2 procente din cifra de afaceri, conducându-se la aplicarea sancțiunii de dreptul discreționar acordat de legiuitor.

De asemenea, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul reclamantei precum că la calcularea cuantumului amenzii, Consiliul Concurenței urma să stabilească mărimea amenzii din profitul anual, or art. 72 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 prevede expres că nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri.

Articolul 2 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 definește cifra totală de afaceri ca fiind valoarea totală a vânzărilor de produse realizată de o întreprindere în cursul perioadei de gestiune. Cifra totală de afaceri este asimilată: a) cu suma veniturilor aferente dobânzilor și suma veniturilor neafaceri dobânzilor - pentru bănci, instituțiile care acordă împrumuturi; b) cu valoarea totală a primelor brute subscrise, inclusiv de reasigurare - pentru societățile de asigurări.

Totodată, legiuitorul a definit profitul la pct.11 al SNC 8 „Profitul (pierderea) net (ă) al (a) perioadei de gestiune, erorile esențiale și modificările politicii de contabilitate”, conform căruia profitul (pierderea) net (ă) al (a) perioadei de gestiune aferent (e) conține următoarele elemente care trebuie prezentate în Raportul privind

rezultatele financiare: (a) rezultatul din activitatea economico-financiară (ordinară): profit (pierdere); (b) rezultatul excepțional: profit (pierdere).

Prin urmare, instanța de recurs conchide că legiuitorul a diferențiat cifra totală de afaceri de profitul unei persoane juridice cu scop lucrativ. Iar, Consiliul Concurenței corect a stabilit mărimea amenzii din cifra totală de afaceri a reclamantei din anul în care a avut loc încălcarea, prin prisma art. 72 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Astfel, instanța de recurs consideră recursul depus de Consiliul Concurenței întemeiat și analizând actele cauzei în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe, menținută de instanța de apel contravine circumstanțelor cauzei.

Dezideratele relevate supra reliefează incertitudinea concluziei date de instanțele inferioare, motiv din care se deduce că acestea au judecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil, care prin prisma articolului 238 din Codul administrativ, aveau o speranță că instanța de apel se va pronunța asupra tuturor motivelor invocate.

Prin cumulul raționamentelor descrise supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia privind netemeinicia acțiunii în procedura contenciosului administrativ, depusă de SRL „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” și Fadei Verlan, cu privire la anularea actului administrativ, prin care a solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017.

Finalmente, Colegiul învederează că soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanța de recurs, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, potrivit căruia examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Din considerentele menționate și având în vedere că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au dat o apreciere corectă în ansamblu raportului juridic în litigiu, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță și circumstanțelor constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Consiliul Concurenței, de a casa decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată depuse de SRL „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Consiliul Concurenței.

Se casează integral decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și

hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate”, Fadei Verlan și Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate”, Fadei Verlan și Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Aliona Miron